

Annelies Jorna

Dankwoord bij de aanvaarding van de Martinus Nijhoffprijs 2005

Annelies Jorna (1951) zit ruim vijftig jaar in het boekenvak, werkte op een uitgeverijredactie, publiceerde eigen werk (korte verhalen en vijf romans), vertaalt voor alle leeftijdscategorieën maar heeft zich gaandeweg gespecialiseerd in de kinder- en jeugdliteratuur. Ze vertaalde o.a. werk van David Almond, Aidan Chambers, Mary Hoffman, R.J. Palacio, Philip Reeve en Marcus Sedgwick. Haar vertalingen werden bekroond met Griffels, Vlag en Wimpels en de Dioraphte Literatourprijs, en driemaal met IBBY-honours. Als parttime docent gaf ze een aantal jaren Engels aan de Rijks Universiteit Groningen. Ze leidt incidenteel vertaalworkshops en is actief als mentor van beginnende vertalers.

Dankwoord bij de aanvaarding van de Martinus Nijhoffprijs 2005

Halverwege de jaren negentig maakte het Prins Bernhard Fonds bekend dat de uitreiking van de diverse prijzen (11 in totaal) een nieuwe opzet zou krijgen. Voortaan zou elk jaar een centrale uitreiking plaatsvinden, eerst in de Westerkerk, later in de Nieuwe Kerk te Amsterdam.

Van tien – alle tweejaarlijkse – prijzen zouden er jaarlijks vijf tegelijk worden uitgereikt, de elfde – de Martinus Nijhoffprijs en enige jaarlijkse prijs – zou in het vervolg ook tweejaarlijks worden. Dus voortaan het ene jaar vijf en het andere jaar zes prijzen.

Alle nog levende oud-winnaars steunden een petitie aan het PBF-bestuur met de oproep het jaarlijkse karakter van ‘hun’ prijs te behouden en het PBF zwichtte: de Nijhoffprijs zou jaarlijks blijven, zij het dat een afzonderlijke uitreiking zou vervallen en ook deze prijs onderdeel van de jaarlijkse centrale uitreiking zou worden.

Een groot nadeel hiervan bleek al snel: binnen het geheel bleef aanzienlijk minder tijd en ruimte over en de mogelijkheid tot een ‘mini-essay’ als dankwoord – waarin de prijs een zekere traditie had ontwikkeld – verviel. De laureaten moesten het voortaan met enkele minuten doen.

Dames en heren, jongens en meisjes,

Heel hartelijk bedankt, jury en het Cultuurfonds, voor deze fantastische prijs.

Uit de vooraankondiging van het juryrapport begreep ik dat deze oeuvreprijs mij is toegekend voor mijn ‘gedurfde vertalingen, vindingrijkheid en consequent volgehouden vertaalstrategie’.

Op mijn beurt wil ik het Prins Bernhard Cultuurfonds en de jury prijzen voor de durf en de vondst om in dit jubileumjaar de kinder- en jeugdliteratuur centraal te stellen, een welkome erkenning van een grenzeloos genre dat vaak wordt onderschat – en daarbij ook de erkenning van de creatieve vertaalopvatting van twee laureaten. Een opvatting in de traditie van Martinus Nijhoff zelf, die vertalen karakteriseerde als ‘een boek opnieuw geboren laten worden in een andere taal’.

De eer van deze oeuvreprijs is bijna tegenstrijdig aan het schaduwberoep van vertaler: achter de schermen bouw ik, in dienst van de buitenlandse auteur, mijn oeuvre op. En daar hoop ik nog lang mee door te gaan.

Tot slot bedank ik al die uitstekende redacteuren die mij veel geleerd en steeds gesteund hebben in de meer dan dertig jaar... op weg naar deze feestelijke dag.

Dank u wel!